Mărul de aur

On August 08, 2017

Tot ceea ce însemni în planul lui Dumnezeu este o luptă cu tine însuți din care învingătoare iese știința.

Era un fel de simptom al izolării aproape totale, din care nu mai reușeam să ies. Un fenomen tot atât de greu de înțeles ca judecata lui Dumnezeu, o zonă în care nu aveam posibilitatea să evoluez decât prin comparație cu măsura șansei de a demonstra că pot folosi în avantajul meu capcanele anxietății, orice durere, orice emoție, orice slăbiciune. Din care aveam atâtea de învățat și experimentat, mai ales starea mentală de rezistență pe o durată de viață cât mai extinsă.

Pasiunea pentru înțelegerea acestui experiment demn de un analist al psihologicului, complex și mai cu seamă original, era o expresie a setei de cunoaștere, aceeași pe care o experimentează un artist în căutarea unei impresii individualizate asupra legăturii dintre model și atitudine, dintre omenesc și valoarea artistică. Cică așa ar fi vrut cel de sus, cică așa e dat, să întorci spatele lumii ca să recunoști marea încredere pe care o ai în tine și pe care doar știința o potențează.

Credeam că marile planuri ale lui Dumnezeu, create după un cod cu grad înalt de dificultate, sunt modelate după concepția unui restaurator de artă care procedează după modelul sistemelor de operare ale gândirii precum analiza, sinteza, comparația, abstractizarea și concretizarea. Dar la fel de bine ele puteau fi expresia unui determinism care acționează predominant și selectiv la nivelul intelectului, materializându-se în materia primă a Marii Opere.

Acest experiment al ființei care își educă psihicul să se adapteze la noi realități amintește de descrierea pe care Albert cel Mare și-o făcea singur *:*

„Un alchimist trebuie să locuiască departe de lume, într-o casă specială, construită chiar de el însuși cu măiestria și priceperea zidarului, unde trebuie să existe cel puțin o încăpere secretă destinată în exclusivitate sublimărilor, soluțiilor și distilărilor. El va trăi în singurătate, izolându-se de ceilalți oameni, până la desăvârșirea Marii Opere. Trebuie să fie răbdător și perseverent până în momentul când constelațiile îi vor fi favorabile. Şi, în fine, va evita orice contact cu prinții și cârmuitorii.”

Leadership: Efortul de a-ți aprecia nivelul cunoașterii este un moment decupat din segmentul unei lungi căutări și concentrat pe pânza unei lucrări care îți dezvăluie în mod adecvat profilul lăuntric?

Efectul de noutate în alb-negrul neiertător al unui timp care-și uită mândria de a se scurge, în sensul șansei de a trăi o viață nemărturisită, într-o continuă criză de exprimare, reprezenta o formă de observație structurată, realizată în cadrul artificial al unui laborator intensiv de mai multe zile consecutive, *dans ma chambre… qui est un endroit calme et loin de tout le monde.*

Cu o amplificată sensibilitate față de lucrurile încă neștiute, nebănuite și greu accesibile, am ajuns să mă comport ca un experiment al unei inteligențe laborioase de care depind doar gândurile ascunse, îndoielile, temerile, reflectate parcă într-o oglindă care le deformează și le accentuează și mai mult.

Credeam că mă voi recunoaște superior celui ce-am fost, dincolo de ceea ce știam până atunci că este posibil, asemenea unui personaj care se rupe din lumea de poveste pentru a împărtăși lumii reale din aventurile sale.

Alchimistul este un artist în ale cunoașterii de sine și a lui Dumnezeu din perspectiva unei evaluări pe termen lung a efectului de descoperire a unei lumi noi. Această descoperire se face prin atingerea consecventă a stării de rezistență pe parcursul aplicării consecvente a metodei experimentale de cunoaștere.

Un artist al substanței și al consecinței se află într-o continuă confruntare cu estetica unei mărturisiri în alb-negru, din care transpare compromisul făcut pentru a-și păstra formula proprie de rezistență: aplicarea consecventă a metodei experimentale pentru aflarea unor adevăruri ascunse la care nimeni nu s-ar fi gândit. Este un rezultat al momentului de vârf al înfruntării propriului sine când supui evaluării impactul consumului de cunoaștere în scopul obținerii unei noi filosofii de viață .

O incursiune într-o zonă mai profundă a psihicului este un joc al detaliului cu ansamblul care sfârșește prin a te emoționa estetic, dovedind încă o dată că dragostea pentru ceea ce ți se revelează în mod subtil, într-un context de tip *„ Lost In Your Own Abyss "*, este o luptă de o neîncetată neliniște care te face să asculți un glas. Ascultă acest glas, el va rosti întotdeauna noi adevăruri !

Eliberarea adusă de îndepărtarea de restul lumii este o cultivare în om a frumosului dumnezeiesc, a asemănării cu El, căruia i se pot atribui marile victorii ale științei.

Având la dispoziție o întreagă colecție de amintiri și lecții de viață, mii de trăiri și clipe de neuitat, ca să rezolv o grămadă de bătăi de cap, bug-uri de ordin filosofic și identitar, mi-am construit o viziune nouă asupra realității cu care încă sunt în contact nemijlocit, deși consistența ei pare mai degrabă una efemeră. Total invers în comparație cu sarcina unui pictor care rezidă tocmai în depășirea cadrului atemporal al portretului, în a-l face dinamic, obligându-l să trăiască în timp.

Dacă stau bine și mă gândesc, eram totuși un artist prin faptul că întruchipam o imensă sumă de momente consecutive, comasate într-o luptă cu un sine care nu se lasă înțeles, nu se dă învins, într-o conjunctură temporară de esență spirituală. Pe această cale, am remarcat cu plăcere coincidența faptului că nonconformismul, pasiunea constantă și setea pentru originalitate sunt formele de expresie ale sensului vieții.

Adevărata capodoperă a creației este fixarea pe pânză a unei trăiri din cele mai complexe și nelimitată în timp, care dezvăluie în mod cu totul excepțional profilul lăuntric al celui portretizat.

În încercarea de a obține imaginea răsturnată a sufletului, cu ajutorul unor elemente date de semnificațiile profunde ale reflecțiilor și meditațiilor, o dată cu refugierea în spațiul vag și plin de paradoxuri al unei realități greu de exprimat în faza primară, am reușit să construiesc o anumită figură cuprinsă între spiritualitate, artă, știință și inteligență.

Un portret psihologic al unui Alchimist care a înțeles că fundalul - căutarea de sine, faza în care au loc „digestia", coacerea, regenerarea puterilor interioare, în fapt materia primară a trăirilor cele mai complexe, analizate cu atenție sub microscopul conștiinței și presimțite de ochiul scrutător al artistului - este singura știință pură care corespunde părții superioare a Marii Opere.

Mărul de aur este o continuare a gândirii: „Tot ceea ce însemni în planul lui Dumnezeu este o luptă cu tine însuți din care învingătoare iese știința.”

Singurul izvor a tot ceea ce există, singurul secret pe care alchimiștii se tem să-l divulge și pe care se simt datori să-l păstreze în contextul general al transformărilor pe care le trăiesc și le suferă, asemenea metalelor supuse la temperaturi foarte înalte, este... lupta.

Source: https://neculaifantanaru.com/marul-de-aur.html